



# בשורות אש"ף?

ואמרה לו בבדישנות: „קיבלתי מיכ" תב מבחור ואני מהססת להראות לך אור" תו, כי הוא יושב בבית סוהר. איסמעיל, שקרא את המכתב סיפר השבוע: „ב" מיכתב היה כתוב: „אני בדואי מהגנב, ואני אסיר פוליטי בכלא-שאטה. אני מכיר היטב אותך ואת אביך, ואני רוצה מאוד שתבקרי אותי בכלא“.

בתחילה נדהם איסמעיל מן הפנייה הי חצופה. „שאלתי אותה אם היא מכירה אותו, והיא ענתה: „לא, אבל אני רוצה לבקר אותו ולפגוש אותו. מעניין מאיפה הוא מכיר את אבי? אז הסכמתי שתלך.“

כיהא לבת טובים נסעה סיניה לכלא שאטה עם מלווה, ושם פגשה בו, בסר לימן אל-סאנע.



**אז** סיניה גדלה כבת טובים והתחנכה בבתי-ספר פרטיים. בתצלום: משפחת אל-סאנע בפנימייה בצנרת.

סולימן סיפר לסיניה שהוא סטודנט ל- רפואה באיטליה. כשסיים את שנת-לימודי דיו השנייה, חזר לארץ לבקר את מיש פחתו. כאן הוא נעצר מייד ונשפט על קיום מגע עם אנשי-אש"ף באירופה. הוא נמצא אשם ונכלא לתקופה של חמש שנים. בביקורה השני של סיניה בכלא, ביקש סולימן את ידה. „כששמעתי שהוא שפוט, נזכר איסמעיל, „היססתי. בתחילה ממש התנגדתי. אני רציתי שתתחתן עם מישהו מהמישפחה. דאגתי לה וחששתי מאוד. אבל לא יכולתי למנוע זאת, כי היא הת עקשה ואמרה: „לעולם לא אתחתן עם מי שפחת אבו-מוח. אני בדואית ואני רוצה צה להתחתן עם בדואי. אני לא רוצה שמישהו ירים את האף לעומתי ויגיד לי: את ילדה מאומצת“.

איסמעיל ניסה לדבר על ליבה. סוליי מן הוא אסיר ביטחוני, טען, ונכונו לה איתו חיים קשים. אולם היא התעלמה מהעניין הפוליטי. הרגיעה אותו ואמרה: „כשאהיה אשתו, אדע איך להחזיק אותו.“ כשהשתחרר סולימן מהכלא, הוא בא בלוויית דודו, השייח' חאסן אל-סאנע, לבקש את ידה של סיניה מאיסמעיל אבו מוח. סולימן הבהיר לאבו-מוח שהוא מתכוון לחזור אחרי נישואיו לאיטליה, ולסיים שם את לימודיו.

שוב ניסה איסמעיל לשכנע את סיניה לוותר. „למען האמת, הוא גבר נאה, שקט ונבון“, מודה איסמעיל. „אך לא הייתי שקט. פחדתי שיחשיך את קשריו עם אש"ף.“ אך סולימן אמר לו: „את הער נש שלי כבר קיבלתי. לא אחזור על כך. עכשיו, אחרי שהלכו חמש שנים מתחיים שלי, אני רוצה רק להתרכז בלימודים.“



**עכשיו** סיניה ובתה פאדווה, בת השנתיים. אחרי נישואיה עקרה לאיטליה יחד עם בעלה, המש" לים באיטליה את לימודי-הרפואה שלו.

אמרה סיניה לאבו-מוח: „אך כשיש ריב על כסף, אני זרה.“

היתומה הבדואית, שגדלה כבת-עשירים מוסלמית הבינה שאין היא יכולה לברוח מעברה וממוצאה. „אחרי שמלאו לה 18, סיפר איסמעיל, המשמש היום סגן ראש המועצה המקומית בקהילת-אלי-גריבה, „ביקש את ידה של סיניה אחד מבני-המישפחה. ובהתחלה לא היתה לה כל התנגדות.“ אבל אז שמעה שוב סיניה רינונים ש- חיוקו את תחושת-הזרות שלה. „אמרו לו: מה, אתה תתחתן עם ילדה מאומצת? מה אתה יודע מי ההורים שלה? כשי שמעה סיניה שכך מדברים עליה, היא לא הסכימה להתחתן איתו.“

יום אחד ניגשה סיניה אל אבו-מוח

## סיניה ובעלה

סולימן אל סאנע, בדואי עשיר, המשלים כיום את לימודי-הרפואה שלו באיטליה. בעת לימודיו ברומא ניהל מגע עם סוכני אש"ף, נעצר כשבא לארץ לביקור, ושהה בכלא חמש שנים.

שלו לתהות מקרוב על קנקנו של חתנו. שם התפתח ביניהם ויכוח פוליטי.

איסמעיל מסכים עם חתנו שהבעיה הי פלסטית היא לב הבעייה, ושפיתרונה הוא הדבר החשוב והדחוף ביותר. אך לדעתו, יש להצמיח מנהיגות מקומית ב- גדה ולתת לה אפשרות ביטוי: „זו הדרך לנטרל את אירגוני-ההבלה.“ אבו-מוח, הרואה עצמו ערביי-ישראלי, אומר: „גם אם תיקום מדינה פלסטינית אשאר בכפר. אני חולם על היום הזה שאוכל להסתובב חופשי בכל הארצות.“

## זוג אוהב

### והורים למופת



**לדעתו, סולימן** הוא מהפכן מרכסיס- טי, שרוצה להשליט את הקומוניזם בכל העולם. אך אינו פעיל באש"ף.

את איסמעיל מטרידה בעיקר העובדה שכקומוניסט לא מכיר סולימן בקיומו של אלהים. „הערבי, באופיו, בטיבעו ולפי תרבותו, לא יכול להיות קומוניסט“, הוא פוסק. אך הוא מדגיש: „למרות שהדעות הפוליטיות של חתני הן שמאלניות, הרי שהן במיסגרת לגיטימית. ההשקפות שלו הן סוציאליסטיות גרידא. אין להן נגיעה בביטחון המדינה או בארגון אש"ף.“

איסמעיל אבו-מוח' חוזר ואומר פעמים רבות שהמגע של סולימן עם אש"ף היה הרפתקתי-נעורים שאת מחירה כבר שילם. „היום חתני הוא סטודנט רציני, השקוע בלימודיו ומתכנן לחזור לארץ כרוסא. כשי ביקרתי אצלו, באיטליה, מצאתי אדם מסור ללימודיו ולמישפחתו, מסכם איס מעיל, „ברור לי שמה שהביא איתו ל- בית-הסוהר לא קיים עוד. כיום אין לו מגע עם אנשי אש"ף.“

לסיניה יש היום שני ילדים, ילדה בת שנתיים וילד תינוק. „היא אישה טובה, עקרת-בית נחמדה ואינטליגנטית“, מעיד עליה איסמעיל. „היא וסולימן הם זוג אוהב והורים למופת.“ **שוש מוימון**

גם סיניה עמדה על שלה והתעקשה להינשא לו. „אני רוצה בדואי משכיל“, אמרה לאיסמעיל. „זו ההזדמנות שלי ואני נושאת בכל האחריות למה שיקרה.“ אבו מוח' הבין שאינו יכול לכפות עליה את רצונו, ונעתר.

ערך להם אבו-מוח' חתונה מפו- ארת בכפרו, ושבוע לאחר טקס-הנישואין נסעו בני-הזוג לאיטליה.

כאשר היתה בחודש השביעי להריונה, חזרה סיניה לארץ. היא חיכתה להולדת ילדה הראשון בבית דודה, איס מעיל, שם ילדה את בתה, פאדווה. אחרי ארבעה חודשים חזרה לאיטליה. לפני כשנה, כשנולד בנה, חאלדון, נסע אבו-מוח' לבקרם, וזו היתה גם ההזדמנות



**בחתונה** סיניה ואיסמעיל אבו-מוח, סגן ראש מועצת בקהילת-אלי-גריבה. אבו מוח, שבתחילה התנגד לנישואיה לעציר ביטחוני, נכנע לבסוף וערך לכבודם חתונה מפוארת בכפר. לפני שנה אף נסע לבקר אותם באיטליה.